

Macedonia – chronologia 1990-2016

1990

1 lutego	W Tetowie przeciwko dyskryminacji protestuje ponad 2000 Albańczyków. Protestujący domagają się również niepodległości dla regionów w zachodniej części kraju zamieszkałych w większości przez ludność albańską.
4 lutego	Powstaje MAAK¹. Formacja zostaje założona przez czołowych intelektualistów, jej przywódcą zostaje Ante Popovski. Partia opowiada się za secesją Macedonii z Jugosławii.
11 lutego	Powstaje LD.² Liderem ugrupowania zostaje Gjorgji Marjanović, dysydent komunistyczny urodzony w Serbii. Głównymi hasłami partii jest bezpośrednie zaangażowanie obywateli w rządzenie państwem. Partia nie odegra żadnej istotnej roli na scenie politycznej.
20 lutego	W Skopje odbywa się 75 tysięczna demonstracja o charakterze narodowym. Demonstracja odbyła się pod hasłami sprzeciwu wobec prześladowania Macedończyków w innych krajach. Pretekstem do demonstracji była wizyta premiera Grecji w Belgradzie. W latach 1991-1993 doszło do kilku spotkań władz greckich z Milosevicem, na których omawiano “kwestie macedońską”.
14 kwietnia	W bułgarskim mieście Sandanski (Macedonia Piryńska) zawiązuje się macedońska organizacja terrorystyczna <i>ОМО Илинден</i> .
15 kwietnia	Powołana zostaje albańska partia PDP.³ Jej pierwszym przewodniczącym 25 sierpnia zostaje Nevzat Halili. Profesor anglistyki z Uniwersytetu w Skopje. Partia formuje się pod hasłami równouprawnienia Albańczyków, w tym równego udziału Albańczyków we władzach Macedonii.
26 kwietnia	Przewodniczącym Zgromadzenia Ludowego Macedonii zostaje Władimir Mitkov.
maj	50 tysięcy Macedończyków blokuje przejście graniczne na granicy jugosłowiańsko-greckiej.
17 czerwca	Powołana zostaje partia VMRO-DPMNE.⁴ Pierwszym przewodniczącym partii zostaje Ljubčo Gerogijewski. Inicjatorami założenia partii oprócz Georgijewskiego byli Boris Zmejkovski i Dragan Bogdanovski. Partia szła do wyborów z programem skonfederowania Macedonii w ramach Jugosławii, jednocześnie kładąc nacisk na macedoński charakter państwa, co wyrażało się w hasle „Macedońskie wojsko, policja i macedońska liga futbolowa” (<i>Македонска војска, полиција и македонска фудбалска лига</i>).
1 sierpnia	Rejestracja albańskiej partii NDP.⁵ Przewodniczącym partii został Iljaz Halimi.

¹ Движењето за семакедонска акција МААК

² Лигата за демократија

³ Партијата за демократски просперитет

⁴ Внатрешна Македонска Револуционерна Организација - Демократска Партија за Македонско Национално Единство

⁵ Народна демократска партија

22 września	Powołana zostaje partia SPM. ⁶ Partia jest następczynią Socjalistycznego Związku Ludu Pracującego Macedonii. Pierwszym przewodniczącym partii został Kiro Popovski.
5 października	Powołana zostaje partia SRS. ⁷ Mimo zbieżności nazw z partią jugosłowiańskiego premiera Ante Markovića, organizacje nie były ze sobą oficjalnie powiązane.
11 listopada/25 listopada	Pierwsze demokratyczne wybory w Socjalistycznej Republice Macedonii. Najwięcej mandatów, bo 38, zdobywa VMRO-DPMNE. SKM ⁸ otrzymuje 31 mandatów, PDP 17 mandatów, SRS 11 mandatów, SPM 4 mandaty, PDP/NDP 5 mandatów, SRS/MDPS ⁹ 6 mandatów, ¹⁰ SJM 2 mandaty, ¹¹ SPM/SRS/MDPS 1 mandat, NDP 1 mandat, PCERM ¹² /SPM 1 mandat. 3 mandaty objęli kandydaci niezależni niezwiązani z żadną partią polityczną.

1991

	Partie SRS i MDPS łączą się w Partię Liberalną (choć pod tą nazwą będą występować dopiero od czerwca 1993 roku).
8 stycznia	Pierwsze posiedzenie parlamentu.
styczeń	W Tetowie dochodzi do zaostrzenia na linii Albańczycy-Macedończycy. Przyczyną sporu staje się podział mandatów w Radzie Miejskiej.
24 stycznia	W Skopje ukazuje się pierwszy numer niezależnego tygodnika "Puls".
25 stycznia	Sobranie przyjmuje deklaracje o suwerenności Macedonii. Tym samym władze Macedonii przyjęły, że na terenie Republiki nie obowiązują prawo federalne.
27 stycznia	Sobranie wybiera na prezydenta Kirlo Gligorova.
1 lutego	Sobranie wybiera na wiceprezydenta Ljubčo Gerogijevskiego.
20 marca	Pierwszym premierem zostaje Nikola Kljusev. Powstaje ponadpartyjny rząd ekspercki. Kljusev apeluje aby nowa władza skupiła się na problemach ekonomicznych a nie ideologicznych.
18 kwietnia	Częściowa reforma medialna. Radio Telewizja Skopje zostaje przekształcone w Makedonske Radio-Televizje. Jednak dopiero w 1993 MRT odłączy się od Jugosłowiańskiej Radio-Telewizji.
20 kwietnia	Związek Komunistów Macedonii podczas 11 kongresu przekształca się w SDSM. ¹³ Na czele partii staje Branko Crvenkovski.

⁶ Социјалистичката партија на Македонија

⁷ Сојуз на реформски сили

⁸ Сојуз на комунистите на Македонија

⁹ Млада демократско-прогресивна странка

¹⁰ SRS startował w dwóch koalicjach (sojusze z różnymi formacjami zawarto w różnych okręgach wyborczych). Identyczna sytuacja miała miejsce w przypadku SPM.

¹¹ Странка на Југословените

¹² Партија за целосна еманципација на Ромите

¹³ Социјалдемократскиот сојуз на Македонија

6 maja	W Splicie zamordowano Sasze Geszoskego. Rozpoczyna to dyskusje o wycofaniu żołnierzy JNA pochodzenia macedońskiego z terenów nie macedońskich. Ograniczenie służby Macedończyków do terenu republiki miało być pierwszym krokiem do utworzenia samodzielnych sił zbrojnych. W garnizonie JNA w Bitoli zostaje zawiązana konspiracyjna organizacja pod nazwą Tajna Macedońska Organizacja Rewolucyjna.
6 czerwca	Aljia Izetbegović razem z Kiro Gligorovem przedstawiają projekt “asymetrycznej federacji”. Projekt zakładał, że Serbia, Czarnogóra, Macedonia, Bośnia i Hercegowina będą tworzyć federację. Z kolei Słowenia i Chorwacja miały być skonfederowane.
26 czerwca	Parlament rozpoczyna dyskusje na temat niepodległości Macedonii. Brak konsensusu pomiędzy zwolennikami niepodległości a federalistami zmusza Sobranie do rozpisania referendum w tej sprawie.
5 lipca	Unia Europejska wprowadza embargo na dostawy broni dla Jugosławii.
6 lipca	Z nazwy państwa zostaje usunięty człon “socjalistyczna”. Odtąd funkcjonuje pod nazwą Republika Macedonii. [Taką datę podaje Trajan Gocevski, inne źródła mówią o 7 czerwca].
6 sierpnia	Sobranie przegłosowuje wniosek o referendum niepodległościowe. Pytanie referendalne zostało skonstruowane w następujący sposób: <i>Czy jesteś za suwerennym niepodległym państwem macedońskim, z prawem do ewentualnego zawarcia w przyszłości sojuszu z suwerennymi państwami Jugosławii?</i>
8 września	Referendum niepodległościowe. W głosowaniu wzięło udział blisko 2/3 uprawnionych (ludność albańska zbojkotowała referendum). 96% głosujących opowiedziało się za niepodległością.
19 listopada	Sobranie przyjmuje deklaracje niepodległości.
20 listopada	Uchwalenie przez Sobranie nowej konstytucji. Oficjalna sesja parlamentu związana z uchwaleniem konstytucji została zbojkotowana przez działaczy partii albańskich (PDP i NDP). Bojkot związany był z zapisem, że Macedonia jest państwem Macedończyków. Wcześniejsza konstytucja określała Macedonię jako kraj Macedończyków oraz mniejszości albańskiej i tureckiej. Zgodnie z nową konstytucją Macedonia jest republiką parlamentarną gdzie władza wykonawcza należy do rządu i prezydenta.
28 listopada	Macedonia składa wniosek o uznanie międzynarodowe przez wspólnotę europejską.
19 grudnia	W wypadku samochodowym w Serbii ginie Jordan Mijalkov, minister spraw wewnętrznych w rządzie Kljuseva. Mijalkov był skonfliktowany ze Stojanem Andovem, pierwszym przewodniczącym parlamentu w latach 1991-1996. Mijalkov miał być w posiadaniu dowodów obciążających Andova.

1992

10-11 stycznia	Albańczycy przeprowadzają referendum odnośnie autonomii. Referendum odbywa się w okręgach tetevoskim, gostivarskim, kicevskim oraz debarskim. Zgodnie z doniesieniami Radia Belgrad zdecydowana większość głosujących opowiedziało się za autonomią. Rząd Macedoński postanowił nie uznawać wyniku referendum. Za organizacją referendum stała grupa albańskich nacjonalistów, której celem było utworzenie Autonomicznej Republiki Ilirii.
-----------------------	--

15 stycznia	Bułgaria jako pierwsze państwo uznaje Republikę Macedonii. Komisja arbitrażowa UE uznaje, że Macedonia spełnia wszelkie warunki niezbędne do międzynarodowego uznania.
16 stycznia	Kiro Gligorov publicznie wyraża sprzeciw wobec kolejnego spotkania jugosłowiańsko-greckiego, gdzie omawiana była “kwestia macedońska” bez udziału przedstawicieli tego państwa. W latach 1991-1993 doszło do kilku spotkań polityków greckich z Miloševicem w tej sprawie.
lutym	6 lutego Turcja uznaje Republikę Macedonii. 12 lutego do krajów uznających Macedonię dołączają Słowenia i Chorwacja, a 26 lutego Bośnia i Hercegowina.
14 lutego	Sobranie przyjmuje ustawę o siłach zbrojnych. <ul style="list-style-type: none"> • 17 marca z nominacji prezydenta Gligorova, Mitre Arsovski zostaje naczelnikiem sztabu generalnego. • 27 marca Republika Macedonii uzyskuje pełną kontrolę militarną nad swoimi terytorium. • 14/15 kwietnia do nowej macedońskiej armii zostają przyjęci pierwsi rekruci.
21 lutego	Zostaje zawarte 16 punktowe porozumienie między Kiro Gligorovem a ministrem obrony Jugosławii Blagojem Adzićem. Zgodnie z umową broń jak i magazyny obrony terytorialnej miały zostać przejęte przez rząd macedoński. Jednak cały sprzęt strategiczny był likwidowany przez JNA co wywołało protesty Tajnej Macedońskiej Organizacji Rewolucyjnej.
10 marca	Reforma służb porządkowych. Milicja oficjalnie zostaje przekształcona w policję.
27 marca	Ostatni żołnierz JNA opuszcza terytorium Macedonii.
26 kwietnia	Reforma monetarna. Oficjalną walutą Macedonii staje się Macedoński Denar.
sierpień	Grecja zamyka granicę z Macedonią oraz wprowadza embargo na paliwo.
7 sierpnia	Sobranie nie udziela wotum zaufania rządowi Nikoli Kljuseva. Oficjalnym powodem utraty poparcia była klęska rządu w związku z działaniami na rzecz uznania Macedonii przez wspólnotę europejską.
11 sierpnia	Sobranie przyjmuje ustawę o nowym godle.
17 sierpnia	Zawiązuje się koalicja SDSM, PL,¹⁴ PDP i NDP.
5 września	Nowym premierem zostaje Branko Crvenkovski. VMRO-DPMNE, największa partia w parlamencie przechodzi do opozycji.
15 października	Powstaje partia DPTM ¹⁵ reprezentująca interesy mniejszości tureckiej.

¹⁴ Либерална партија на Македонија

¹⁵ Демократската партија на Турците на Македонија

28 października	Sobranie przyjmuje ustawę o obywatelstwie. Warunkiem nadania obywatelstwa ma być 15 letni czas zamieszkania w Macedonii.
6 - 11 listopada	6 listopada wyniku starć Albańczyków z macedońską policją w Skopje giną 4 osoby a 36 zostaje rannych. Działania policji, w tym kolejne zatrzymania, wywołują zamieszki w mieście. W kolejnych dniach dochodzi do następnych manifestacji albańskich. Jednym z haseł wystąpień jest sprzeciw wobec ustawy o nadawaniu obywatelstwa.
18 grudnia	Minister obrony Viado Popovsky ogłosił, że 700 żołnierzy ONZ, wraz z 35 obserwatorami, 26 policjantami i 50 pracownikami administracyjnymi będą rozmieszczone w zachodniej Macedonii. Głównym celem było monitorowanie granicy kosowsko macedońskiej.

1993

20 stycznia	Powstaje pierwsza prywatna telewizja A1. Właścicielem stacji jest Velija Ramkovski, który w 2010 roku został zatrzymany pod zarzutem prania brudnych pieniędzy, oraz oszustw finansowych. Telewizja A1 jest oceniana pozytywnie za swoje prodemokratyczne nastawienie w czasie konfliktu 2001 roku.
8 kwietnia	Macedonia zostaje przyjęta do ONZ.
26 kwietnia	Albania uznaje niezależność Macedonii.
wrzesień	W Nowym Jorku dochodzi do spotkania delegacji greckiej i macedońskiej. Tematem spotkania jest uregulowanie nazwy państwa. Bez efektów.
10 listopada	Hisen Haskaj oraz Imer Imeri (obaj pełniący funkcje wiceministrów w ministerstwie obrony i ministerstwie zdrowia) zostają zatrzymani pod zarzutem współpracy z albańskimi grupami paramilitarnymi. Oprócz tego doszło do kilku zatrzymań w Tetowie i Gostivarze pod zarzutem handlu bronią. Obaj zostaną skazani w 1994 roku na 8 i 6 lat więzienia.
23 listopada	Sobranie po raz pierwszy deklaruje chęć przystąpienia do struktur NATO.
4 grudnia	W PDP dochodzi do zmian personalnych. Pod naciskiem radykałów, uważających, że PDP w ramach koalicji jest zbyt ustępliwa, do dymisji podają się Nevzat Halili i Mithad Emini. Emini zostanie zatrzymany w styczniu 1994 roku za działalność separatystyczną. W roku 1994 dojdzie do rozłamu partyjnego i powstanie Демократска партија на Албанците (PDP(A)) . Na czele rozłamowej formacji staną Arben Xhaferi i Menduh Thaçi.
16 grudnia	Sześć państw członkowskich UE nawiązuje bilateralne stosunki dyplomatyczne z Macedonią. (Wielka Brytania, Niemcy, Francja, Włochy, Holandia, Dania).

1994

16 lutego	Grecja wprowadza całkowite embargo ekonomiczne dla Macedonii.
10 marca	Lider <i>ОМО Илинден</i> na konferencji prasowej w Sofii domaga się statusu autonomicznego dla Macedonii Pirińskiej.
10 marca	Minister spraw wewnętrznych dymisjonuje Pavla Trojanova, szefa jawnej policji (ministra spraw wewnętrznych w rządzie VMRO od 1998), w związku z zarzutami o udział w nielegalnym handlu ropą naftową. Trojanov był odpowiedzialny od 1991 roku za reformowanie struktur policji.
4 czerwca	Powstaje uniwersytet Tetovski. Status uniwersytetu będzie przedmiotem sporu między Albańczykami a władzą macedońską.
2 lipca	Deputowani PDP na znak protestu opuszczają posiedzenie parlamentu. Powodem tego zachowania było wydanie wyroków na zatrzymanych w 1993 roku działaczy albańskich podejrzewanych o działalność separatystyczną.
7 sierpnia	Decyzją parlamentu zostają zamknięte sklepy wolnocłowe na granicy z Jugosławią.
28 sierpnia	Ukazuje się pierwszy numer niezależnego magazynu <i>Македонско време</i> .
16 października	Powszechne wybory prezydenckie. Wygrywa Kiro Gligorov (52,44%), a jego kontrkandydat Ljubisza Georgievski otrzymuje 14,47% głosów.
16/30 października	Wybory parlamentarne. SDSM - 60 mandatów; LP ¹⁶ - 29; PDP ¹⁷ - 11; SPM ¹⁸ - 9; PDP(A) ¹⁹ - 4; NDP ²⁰ - 2; DPnM ²¹ - 1; DPTM ²² - 1; DSALP ²³ - 1; SDPM ²⁴ - 1; PCR ²⁵ - 1. SDSM, LP i SPM startowały jako koalicja "Sojusz dla Macedonii". VMRO-DPMNE wraz z Partią Demokratyczną zbojkotowały drugą turę wyborów twierdząc, że doszło do znaczących naruszeń w trakcie procesu wyborczego. W pierwszej turze głosowało 77,8% uprawnionych, a w drugiej 57,5%.
14 listopada	Spis powszechny. Wyniki: Macedończycy - 66,5%; Albańczycy - 22,86%; Turcy - 4%; Romowie - 2,25%; Aromuni - 0,44%; Serbowie

¹⁶ Либерална партија

¹⁷ Партија за демократски просперитет

¹⁸ Социјалистичка партија на Македонија

¹⁹ Партија за демократски просперитет на Албанците

²⁰ Народна демократска партија

²¹ Демократска партија на Македонија

²² Демократска партија на Турците

²³ Демократски сојуз на Албанците - Либерална партија

²⁴ Социјалдемократска партија на Македонија

²⁵ Партија за целосна еманципација на Ромите

	-2,04%
20 grudnia	Branko Crvenkovski ponownie zostaje premierem.
27 grudnia	Macedońska policja poinformowała, że dokonała deportacji setek Albańczyków w przeciągu ostatnich 6 miesięcy. Działanie to było związane z nielegalną migracją Albańczyków z Kosowa do Macedonii.

1995

10 stycznia	Rozpoczyna się prywatyzacja sektora tytoniowego stanowiącego jedną z głównych gałęzi lokalnej gospodarki.
15 - 27 lutego	Spór o uniwersytet w Tetowie, który przeniesiono do małej miejscowości, Mala Recznica. 23 lutego doszło do protestów około 2 tysięcy Macedończyków domagających się zamknięcia uniwersytetu. 27 stycznia 19 albańskich deputowanych w geście protestu opuściło obrady parlamentu. Uniwersytet ten był pierwszą albańsko języczną uczelnią w Macedonii.
8 kwietnia	Macedonia nawiązuje stosunki dyplomatyczne z Federacją Jugosławii.
maj	Kilka albańskojęzycznych stacji telewizyjnych i radiowych zostaje zamknięte na polecenie władz. Do 7 czerwca zamknięto łącznie 14 prywatnych stacji (nie tylko albańskich).
3 maja	Dziekan uniwersytetu w Malej Recznicy zostaje skazany na 2,5 roku więzienia.
13 września	Ministrowie spraw zagranicznych Grecji i Macedonii podpisują w Nowym Yorku deklaracje o normalizacji stosunków.
27 września	Macedonia zostaje członkiem Rady Europy.
3 października	W Skopje dochodzi do nieudanego zamachu bombowego na prezydenta Gligorova. Dzień wcześniej Gligorov spotkał się ze Slobodanem Milosevicem.
12 października	Macedonia zostaje członkiem OBWE.
15 października	Grecja znosi embargo dla Macedonii.
15 października	Macedonia jako 27 państwo przystępuje do programu <i>Partnerstwo dla Pokoju</i>.

1996

16 lutego	Parlament Europejski zaakceptował wniosek Macedonii o przystąpienie do programu pomocowego PHARE.
23 lutego	Członkowie Partii Liberalnej opuszczają koalicję. Dochodzi do rekonstrukcji rządu Crvenkovskiego w skład którego wchodzi członkowie PDP.
kwiecień	Sobranie przyjmuje szereg ustaw określających współpracę Macedonii z NATO.
8 kwietnia	Macedonia podpisała umowę z SR Jugosławii regulującą wzajemne stosunki.
14 czerwca	Odbyły się pierwsze ćwiczenia Armii Republiki Macedonii przy współpracy z Albanii i na jej terytorium..
24 czerwca	W Skopje odbywają się kolejne protesty w obronie uniwersytetu w Malej Recznicy.
12 września	Politycy albańskich partii PDP i NDP wystosowują wspólne pismo do parlamentu europejskiego, w którym proszą o zwrócenie uwagi na sytuację w Macedonii, zwłaszcza na “rozwijający się dyskurs nacjonalistyczny w multietnicznym społeczeństwie”.
17 października	Odbywają się wybory samorządowe. PDP(A) wygrywa w kilki okręgach zachodnich, a w miastach Gostivar i Tetovo zostają wymieszane przy urzędach miejskich albańskie flagi.
21-26 października	W Ochrydzie odbywają się wspólne ćwiczenia 9 krajów NATO i Partnerstwa dla Pokoju.

1997

luty - marzec	Protesty uczniów i studentów. Powodem protestu było przyjęcie zgody na język albański jako wykładowy na wydziale pedagogicznym Uniwersytetu w Skopje.
19 kwietnia	Z połączenia Demokratycznej Partii i Liberalnej Partii powstaje Partia liberalno-demokratyczna. Jej pierwszym liderem zostaje Petar Goszev.
29 maja	Druga rekonstrukcja rządu Crvenkovskiego.
4 czerwca	Powstaje DPA. ²⁶ Partia jest odnowioną wersją PDP(A) połączoną z NDP. Pierwszym liderem partii zostaje Arben Xaferi.
8-10 lipca	Dochodzi do aresztowań w Tetovie i Gostivarze w związku z wywieszeniem flag Albańskich (patrz. 17 października 1996). Naloty policji w Gostivarze rozpoczęły się późnym wieczorem, 8 lipca. Następnego dnia, około południa, kilka tysięcy osób protesowało w Gostivarze, machając albańskimi i tureckimi flagami. Powodem tego protestu, mówiło, była decyzja Sądu Konstytucyjnego przeciwko używaniu albańskiej flagi w miejscach publicznych w Macedonii. O godzinie 15:00, specjalne jednostki policji przybyły do budynku rady

²⁶ Демократската партија на Албанците

	<p>miejskiej w Gostivarze i zaczęły usuwanie. Nagle dochodzi do ataku na policjantów z broni maszynowej, dochodzi do starć bezpośrednich policji z Albańczykami. Po aresztowaniach i nalotach na kilka domów na koniec dnia, albańskie flagi zostały zdjęte, burmistrzowie Gostivaru i Tetova aresztowani.</p> <p>W dniu 10 lipca doszło do kolejnych starć z użyciem broni palnej w Gostivarze.</p> <p>Najprawdopodobniej w wyniku tych wydarzeń liderzy społeczności albańskiej postanowili powołać do życia specjalne bojówki paramilitarne.</p>
22 lipca	Parlament wyraża zgodę na wywieszanie flag albańskich w przypadku niektórych świąt. Ustawa nie satysfakcjonuje strony albańskiej.
22 sierpnia	Iljaz Haliti (DPA) apeluje o stworzenie wspólnego albańskiego frontu politycznego. Apeluje do PDP o wycofanie się z koalicji.
30 września	Arben Xaferi (DPA) spotyka się z prezydentem i premierem Albanii, prosząc o większe zaangażowanie Albanii w sprawy wewnętrzne Macedonii.
16 grudnia	Podłożenie bomby w budynku sądu w Gostivarze.

1998

4 stycznia	Podłożono bomby w Kumanovie i Prilepie.
28 lutego	Początek wojny domowej w Kosowie.
21 marca	Powstaje partia DA. ²⁷ Jej liderem zostaje Vasil Tupurkovski.
21 maja	Eksplozja bombowa w Skopje.
29 maja	750 dodatkowych żołnierzy ONZ przybywa do Macedonii w celu zapewnienia bezpieczeństwa granic.
20 czerwca	Eksplozje na posterunkach policji w Kumanovie.
22 lipca	Kolejne eksplozje. W tym jedna w Skopje. Policja nie wykazuje powiązania incydentów z Armią Wyzwolenia Kosowa.
18 października / 1 listopada	Wybory parlamentarne. Wyniki: VMRO-DPMNE - 49 mandatów; SDSM - 27 mandatów; PDP - 14 mandatów; DA - 13 mandatów; DPA - 11 mandatów; LDP - 4 mandaty; SPM - 1 mandat; SRM - 1. Powstaje koalicja VMRO-DPMNE z DA i DPA. Sojusz VMRO z DPA doprowadzi do amnestii części aresztowanych Albańczyków w trakcie starć z policją do których dochodziło w latach ubiegłych.

²⁷ Демократска алтернатива

30 listopada	Premierem zostaje Ljubčo Georgievski.
29 grudnia	Amnestia 8 tysięcy więźniów. W tym Rufiego Osmaniego, burmistrza Gostivaru.

1999

5 stycznia	Prezydent Gligorov cofa amnestie z końca 1998 roku uznając ją za niekonstytucyjną.
25 stycznia	Spotkanie Georgievskiego z prezydentem Albanii Rexhepem Meidanim. Głównym tematem spotkania była budowa gazociągu Burgas-Vlore-Skopje.
5 lutego	Arben Xaferi (DPA) podczas wizyty w Bułgarii ogłasza publicznie, że popiera walkę UCK w Kosowie. Jednocześnie zaznacza, że istnieją wyraźne różnice w sytuacji Albańczyków w Kosowie i Macedonii. Kilka dni później Xaferi przyznał, że jego partia ma powiązania z UCK. Tego samego dnia Kiro Gligorov w trakcie spotkania z ambasadorem Jugosławii zapewnia, że Macedonia nie popiera albańskich bojowników w Kosowie i opowiada się za integralnością Jugosławii.
20 stycznia	Sobranie przyjmuje specjalną ustawę o amnestii. Tym samym, mimo sprzeciwu prezydenta Gligorova, więźniowie albańscy wychodzą na wolność.
12 lutego	Bułgaria rejestruje <i>ОМО Илнден</i> jako partie polityczną.
3 kwietnia	Władze Macedonii cofają na granicy 50 tysięcy uchodźców z Kosowa, argumentując to realnym zagrożeniem dla stabilności państwowej gospodarki.
17 kwietnia	Policja w Tetovie odrzuca zarzuty jakoby jej posterunki stanowiły punkty szkoleniowe dla wojowników UCK dostających się do Macedonii wraz z uchodźcami. O sprawie napisał "Dnevnik". Politycy albańscy pozostawili sprawę bez komentarza.
10 marca	Przyspieszone wybory lokalne w Tetovie i Gostivarze.
20 marca	Początek bombardowań NATO na Jugosławię. Macedonia przyjmuje około 350 tysięcy kosowskich uchodźców.
6 maja	PDP i DPA wydają wspólne oświadczenie adresowane do polityków w Kosowie, aby kontynuowali walkę o niepodległość.
19 maja	Wybuch w Skopje. Ranna zostaje jedna osoba. Tego samego dnia dochodzi do pierwszej rekonstrukcji rządu.
9 czerwca	W Kumanovie NATO i Jugosławia podpisują porozumienie o zawieszeniu broni. Do Macedonii trafiają kolejni żołnierze NATO w celu zabezpieczenia granicy z Kosowem.

31 października/14 listopada	Wybory prezydenckie. Zwycięża kandydat VMRO-DPMNE Boris Trajkovski.
jesień	Formuje się ONA (UCK) - Narodowa Armia Wyzwolenia. Jej komendantem zostaje Ali Ahmeti.
15 grudnia	Zaprzysiężenie Borisa Trajkovskiego na prezydenta.
23 grudnia	Powstaje partia LPM. ²⁸ Jest to alians Partii Liberalnej z Partią Liberalno-Demokratyczną.
27 grudnia	Druga rekonstrukcja rządu.

2000

11 stycznia	Strzelanina w miejscowości Araczinovo (nieдалеко od Skopje). Ginie trzech policjantów.
30 stycznia	ONA (UCK) wydaje <i>Komunikat</i> w którym przyznaje się do zamachu z 11 stycznia. Jednocześnie ONA zapowiedziała walkę zbrojną o prawa Albańczyków, które do tej pory nie były respektowane na drodze dialogu.
2 lutego	Zamach bombowy w Kumanovie.
25 marca	Powstaje DS. ²⁹ Jego przewodniczącym zostaje Pavle Trojanov.
24 maja	Powstaje stowarzyszenie “Radko” zrzeszające macedońskich Bułgarów.
16 czerwca	W związku ze wzrostem incydentów na granicy Macedonii z Kosowem dochodzi do powołania Pierwszej Brygady Granicznej.
27 lipca	Trzecia rekonstrukcja rządu.
10 września	Wybory samorządowe. Partie skupione wokół SDSM uzyskują więcej głosów niż VMRO-DPMNE.
1 listopada	Czwarta rekonstrukcja rządu.

2001

²⁸ Либералната партија на Македонија

²⁹ Демократскиот сојуз

22 stycznia	W miejscowości Tearce (k. Tetova) ginie policjant.
23 stycznia	ONA wydaje <i>Komunikat nr. 4</i> w którym przyznaje się do ataku w Tearce. ONA siły macedońskie nazywa “okupantami”.
25 stycznia	Atak na pociąg relacji Skopje-Kicevo.
12 lutego	Pierwsze bezpośrednie starcie między siłami macedońskimi a ONA. Symboliczny początek konfliktu.
14 lutego	Starcia w Tetovie.
16 lutego	Atak ONA na posterunki policji w miejscowości Tanusevci (k. Tetova).
19 lutego	Rząd Macedonii zarządza gotowość bojową dla oddziałów przygranicznych.
23 lutego	Umowa Macedońsko-Jugosłowiańska dotycząca wyznaczenia wspólnej granicy (chodziło o zabezpieczenie granicy z Kosowem).
26 lutego	Kolejne starcia w Tanusevci.
5 marca	W miejscowości Ramno (k. Skopje) ginie żołnierz po wjechaniu na minę.
12 marca	Atak ONA na kolumny wojsk macedońskich we wsi Goszince.
13 marca	10 tysięczna manifestacja Albańczyków w Skopje domagających się autonomii.
16 marca	Początek walki o Tetovo.
20 marca	Atak na posterunek policji we wsi Tabanowce.
21 marca	Rząd Macedonii Ogłasza jednostronne ultimatum.
25 marca	Początek tzw. “Operacji Tetovskiej”. (Pierwsza samodzielna operacja Armii Republiki Macedonii).
28 marca	Początek tzw. “Operacji MX-1” w regionie Skopska Crna Gora.
5 kwietnia	Powstaje wielka koalicja VMRO-DPMNE, DPA, SDSM, PDP. Celem powstania koalicji jest konsolidacja sił państwowych. Jednak był to twór sztuczny, obarczony brakiem zaufania wobec liderów albańskich, którzy pozostawali w kontakcie z komendantem ONA, Alim Ahmetim.
9 kwietnia	Macedonia podpisuje Porozumienie o Stabilizacji i Stowarzyszeniu z UE.

28 kwietnia	Atak ONA na knwój we wsi Vejce (k. Tetova) ginie 8 Macedończyków. Część pochodzi z Bitoli co wywołuje antyalbańskie zamieszki w tym mieście w dniu 30 kwietnia. Do 1 maja zniszczono około 30 albańskich budynków.
4 maja	Okolo 4 tysięcy albańskich wojowników z Kosowa przedostaje się na terytorium Macedonii w okolice Kumanova.
8 maja	Operacja MX-2 w Kumanovie.
13 maja	Piąta rekonstrukcja rządu.(w ramach powstania wielkiej koalicji). Georgievski pozostaje premierem.
22 maja	Porozumienie Prizreńskie. Wspólne oświadczenie Ali Ahmetiego i polityków DPA i PDP określającego warunki zaprzestania walki zbrojnej przez Albańczyków. Deklaracja ta spotkała się z dużą krytyką ze strony prezydenta Trajkovskiego, który domagał się od posłów albańskich wycofania się z jej postanowień. Wśród postulatów były m.in.: 1) utrzymanie jedności terytorialnej Macedonii; 2) Zaangażowanie sił USA i UE w rozwiązanie konfliktu; 3) uznanie języka albańskiego za urzędowy; 4) stworzenie parytetu dla Albańczyków w strukturach władzy; 5) sekularyzacja państwa; 6) swobodny przepływ z Kosowem; 7) rehabilitacja żołnierzy ONA; 8) odbudowa zniszczonych wsi i gospodarstw.
25 maja	Całkowite rozbitcie sił ONA w regionie kumanova.
30 maja	Pracownicy Macedońskiej Akademii Nauk i Umiejętności przedstawiają projekt rozwiązania konfliktu poprzez wymianę terytorialną z Albanią. W myśl tej koncepcji region Tetova, Debaru i Gostivaru miał trafić do Albanii w zamian za mniejszy kawałek nad jeziorem Prespańskim. Ten pomysł stał się osią sporu między Georgievskim, który go popierał, a prezydentem Trajkovskim. Do zwolenników projektu należał również Andov. Crvenkovski zagroził zerwaniem koalicji w przypadku przyjęcia tego planu uznając go za podżeganie do wojny domowej.
11 czerwca	ONA wkracza do miejscowości Araczinovo, znajdującej się 10 km od Skopje.
12 czerwca	Rząd macedoński akceptuje plan pokojowy prezydenta Trajkovskiego. Plan ten zakładał m.in. 1) amnestie dla członków ONA, którzy nie popełnili zbrodni; 2) rozpoczęcie reform uwzględniając uzasadnione pretensje Albańczyków; 3) pełna demilitaryzacja sił albańskich.
15-17 czerwca	Negocjacje wielkiej koalicji w Ochrydzie. Liderzy albańscy przedstawiają jako rozwiązanie model bośniacki, tj. kantonizacji państwa.
21 czerwca	NATO wysłała do Macedonii dodatkowe siły w liczbie 3500 żołnierzy.
22 - 24 czerwca	Odbicie Araczinova. W akcji brały udział siły KFOR, które miały rzekomo przetrzącać albańskich partyzantów z bronią w rękę w bezpieczne miejsce po za strefą działań militarnych. Takie pogłoski wywołały fale protestów w Skopje.
1 lipca	ONA zajmuje kilka wiosek na przedmieściach Tetova.
5 lipca	Zawarto dwa porozumienia. Pierwsze w Prizrenie między Ahmetim a wysłannikiem NATO, drugie między wysłannikiem NATO a głównodowodzącymi siłami macedońskimi. Dokumenty mówiły o zawieszeniu broni i określały warunki w jakich mogą być podjęte dalsze działania militarne.

6 lipca	Macedończycy napadają na ambasadora USA podczas jego wizyty w Tetovie.
9-19 lipca	Trawją rokowania pokojowe. Na ten czas ogłoszono obustronne zawieszenie broni.
16 lipca	Manifestacje macedońskie w Skopje. Protestujący domagają się nieustępliwości wobec Albańczyków.
19 lipca	Zamachy bombowe w Skopje.
22 lipca	Ponownie rozpoczynają się wale w Tetovie. Nie wiadomo kto naruszył zawieszenie broni.
24-25 lipca	Antyzachodnie rozruchy w Skopje. Ofiarami ataku padły siedziby ambasady USA, biuro OBE i restauracja McDonalds.
26 lipca	ONA wycofuje się z regionu Tetova.
28 lipca	Początek rozmów w Ochrydzie.
13 sierpnia	W Skopje podpisano tzw. Umowę Ramową kończącą negocjacje w Ochrydzie. Czas negocjacji wydłużał się ze względu na szereg incydentów zbrojnych, do których dochodziło w trakcie ich trwania.
27 sierpnia	Początek operacji "Obfite żniwa" mającej za zadanie rozbroić bojówkę ONA. Operacja odbywała się pod egidą NATO.
3 września	Premier Georgevski publicznie oświadcza, że porozumienie ramowe nie przyniesie efektów bo zostało zawarte pod presją przemocy i terroru.
23 listopada	Rekonstrukcja rządu Georgevskiego.

2002

17 stycznia	Premier Georgievski ogłosił, że dostał informacje od służb specjalnych o możliwym ponownym wybuchu wojny w Macedonii.
18 stycznia	Były przywódca ONA, Ali Ahmeti zwraca się do liderów partii albańskich o utworzeniu wspólnego frontu politycznego.
28 stycznia	Minister spraw wewnętrznych, Ljube Boskovski zapowiedział, że w związku z napiętą sytuacją na zachodzie kraju i działaniami ONA, możliwa jest kolejna ofensywa sił macedońskich.
17 lutego	Napadnięto na posterunki policji w okręgu skopskim i tetovskim.
2 marca	Strzelanina na przedmieściach Skopje. Ginie 7 osób. Dwa dni później MSW podaje, że nie byli to Albańczycy ani Macedończycy, ale

	obcokrajowcy, w tym dwóch Pakistańczyków, których powiązano z wojną w Afganistanie.
14 marca	Sąd Najwyższy oficjalnie obejmuje amnestią Alię Ahmetiego.
26 kwietnia	Strzelanina na granicy z Kosowem.
5 maja	Powstaje partia DUI.³⁰ Jej liderem zostaje Ali Ahmeti.
10 maja	Protesty związków zawodowych w całym kraju.
11 maja	Nowym liderem PDP zostaje Abdurrahman Aliti.
14 maja	Rząd przyjmuje kolejny pakiet ustaw wymagany przez porozumienie ochrydzkie.
20 maja	Strajk pracowników budżetówki.
23 maja	Macedonia i Grecja podpisują układ o współpracy wojskowej. Parlament Kosowa odrzuca zawarte między Macedonią i Jugosławią porozumienie graniczne z 2001 roku.
25 maja	Kolejny incydent na granicy z Kosowem.
30 maja	Rząd wypracowuje porozumienie z protestującymi pracownikami budżetówki. W zamian za 20% podwyżki pracownicy musieli zrezygnować z pensji minimalnej w wysokości 100 dolarów.
15 czerwca	VMRO-DPMNE składa propozycje koalicyjną SDSM w radach lokalnych gdzie większość stanowią Albańczycy. Crvenkovski odrzuca tą propozycje.
19 czerwca	Sobranie przyjmuje ustawy dotyczące kwestii językowych, wymagane przez porozumienie ochrydzkie.
23 lipca	Rząd postanawia wysłać misję wojskową do Afganistanu w ramach tureckiego kontyngentu.
26 sierpnia	Strzelanina w Gostivarze. Ginie dwóch policjantów.
29 sierpnia	MSW wydaje nakaz aresztowania Ahmetiego, argumentując to tym, że amnestia dla ONA anuluje tylko jeden z czterech zarzutów stawianych Ahmetiemu.
17 sierpnia	Minister sprawiedliwości Hidżet Mehmeti oskarża ministra spraw wewnętrznych Ljube Boskovskiego o fałszowanie podpisów na listach z poparciem kandydatów. Dwa dni później Boskovski grozi Mehmetiemu aresztowaniem.

³⁰ Демократската унија за интеграција

15 września	Wybory parlamentarne. Wyniki: Razem dla Macedonii: SDSM - 43 mandaty; LDP ³¹ - 12 mandatów; DPT ³² - 2 mandaty; OPRM ³³ - 1; DLB ³⁴ - 1; DPS ³⁵ - 1; Blok VMRO: VMRO-DPMNE - 27 mandatów; LPM ³⁶ - 5 mandatów; PDTM ³⁷ - 1 mandat; Inne: DUI - 16 mandatów; DPA ³⁸ - 7 mandatów; PDP ³⁹ - 2 mandaty; NDP ⁴⁰ - 1 mandat; SPM ⁴¹ - 1 mandat.
19 października	W wyniku aktu terrorystycznego w Tetowie ginie 18-letni Banczo Josifovski.
1 listopada	Branko Crvenkovski ponownie zostaje wybrany premierem Macedonii. W skład rządu Crvenkovskiego wchodzi przedstawiciele DUI i LDP. DUI otrzymało posadę wicepremiera oraz ministerstwa sprawiedliwości, edukacji, zdrowia i transportu. Lider DUI Ali Ahmeti oraz inni dowódcy oddziałów byłej AWN nie weszli w skład rządu.
11 listopada	Protesty albańskiej młodzieży w Tetowie. Protestujący domagają się zwolnienia z aresztu swoich nauczycieli.
14-15 grudnia	Koniec misji NATO "Bursztynowy Lis". 450 żołnierzy NATO rozpoczyna misję "Zjednoczona harmonia.
17 grudnia	2 policjanci zostali porwani. Sprawcy wypuścili ich po kilku godzinach.

2003

20 stycznia	Napadnięto na dwa posterunki policji w Tetowie.
23 stycznia	Dochodzi do pierwszego spotkania Borisa Trajkovskiego z Alim Ahmetim.
23-24 stycznia	Dochodzi do starć policji z jednostkami specjalnymi MSW "Lwami". Niejasne są motywy całego zajścia.

³¹ Либерално демократска партија

³² Демократска партија на Турците

³³ Обединета партија на Ромите на Македонија

³⁴ Демократска лига на Бошњациите

³⁵ Демократска партија на Србите

³⁶ Либерална партија на Македонија

³⁷ Партија за движење на Турците во Македонија

³⁸ Демократската партија на Албанците

³⁹ Партијата за демократски просперитет

⁴⁰

⁴¹ Социјалистичката партија на Македонија

15 lutego	Wybuch bombowy w budynku sądu w Strudze. Dzień później do zamachu przyznaje się ANA. ⁴²
4 marca	Po najeździe na mine ginie dwóch polskich żołnierzy pełniących służbę w siłach NATO.
13 marca	Liderzy trzech partii koalicyjnych osiągnęli konsensus w sprawie uznania języka albańskiego za oficjalny.
23 marca	Georgevski rezygnuje z funkcji przewodniczącego VMRO-DPMNE. Jego miejsce zajmuje Nikola Gruevski. W marcu Georgevski udziela wywiadu "Dnevnikovi" gdzie krytykuje porozumienie ochrydzkie, uznając je za nierealne do wykonania. Stwierdza jednocześnie, że jedynym rozwiązaniem jest podział państwa.
1 czerwca	Wojska Macedońskie przyłączają się do międzynarodowej misji w Iraku.
18 sierpnia	Audyt w MSW wykazał, że były minister, Ljube Boskovski, notorycznie łamał prawo antykorupcyjne, oraz rozdawał broń wśród swoich współpracowników i członków partii, łącznie około 540 sztuk.
18 września	Macedonia podpisuje z Rosją porozumienie wstępne o redukcji długu ZSRR. Według porozumienia Rosja jest dłużna Macedonii 97 mln dolarów.
1-10 listopada	Pierwsza faza amnestii dla posiadaczy nielegalnej broni. Druga faza trwała w dniach 22-29 listopada, a trzecia w dniach 5-15 grudnia.
18 grudnia	Eksplozja bombowa w Tetovie.

2004

styczeń	Uniwersytet w Tetovie zostaje uznany przez władze macedońskie.
26 lutego	W katastrofie lotniczej ginie prezydent Boris Trajkovski i jego ośmiu współpracowników. Miesiąc później telewizja BiH podała informacje, że za katastrofę ponosi odpowiedzialność francuski batalion SFOR, który nie naprawił zepsutego wcześniej radaru naprowadzającego.
22 marca	W Dublinie premier Crvenkovski składa wniosek aplikacyjny o przyjęcie Macedonii do Unii Europejskiej.
5 kwietnia	Powstaje Sekretariat ds. realizacji umowy ramowej z Ochrydy. Instytucja podlega rządowi Macedonii.
5 maja	Ljube Boskovski, były szef msw, ucieka do Zagrzebia w związku z oskarżeniami o odpowiedzialność za śmierć imigrantów z 2 marca 2002 roku i zmanipulowanie opinii publicznej kreując ich na terrorystów, czym były minister chciał zyskać przychylnosć USA.

28 kwietnia	Wybory prezydenckie. Prezydentem zostaje dotychczasowy premier, Branko Crvenkovski, otrzymując 62,7% głosów.
12 maj	Crvenkovski obejmuje urząd prezydenta. Radmila Šekerinska zostaje tymczasowym premierem.
2 czerwca	Premierem zostaje Hari Kostov.
4 lipca	Dochodzi do rozłamu w VMRO-DPMNE. Powstaje VMRO-Narodna. Liderem nowej partii zostaje Vesna Janevska, wcześniejsza rywalka o przywództwo w partii Georgevskiego.
22 lipca	W Strudze 5 tysięczny tłum atakuje przybyłego z wizytą ministra obrony Vlado Bučkovskiego. Przyczyną były lokalne afery, w które zamieszane było kierownictwo SDSM.
6 września	Rząd Macedonii przyjmuje Narodową Strategię na rzecz Integracji Europejskiej.
7 listopada	Referendum w sprawie nowego podziału terytorialnego, będące pokłosiem porozumień ochrydzkich. Mimo, że większość głosujących opowiedziało się za nowym podziałem terytorialnym, to referendum było nieważne w związku ze zbyt niską frekwencją.
14 listopada	Stany Zjednoczone uznają nazwę Republika Macedonii.
18 listopada	Dymisja premiera Kostova. Premierem tymczasowym ponownie zostaje Radmila Šekerinska.
17 grudnia	Premierem zostaje Vlado Bučkovski (SDSM), były minister obrony z 2001 roku i lat 2002-2004. Wcześniej, bo 26 listopada został wybrany przewodniczącym SDSM.

2005

13/27 marca	Wybory samorządowe. Były to pierwsze wybory lokalne po zmianie ustawy o samorządach, gdzie dostały one większe kompetencje. Zwycięstwo SDSM i DUI.
15 marca	Ekstradycja Johana Tarczulovskiego, szefa służby bezpieczeństwa prezydenta Trajkovskiego, do Hagi, pod zarzutem współodpowiedzialności za masowe morderstwo w miejscowości Ljuboten z 11 sierpnia 2001 roku.
26 listopada	Powstaje DOM. ⁴³ Na czele partii stoi Liljana Popovska.
30 listopada	Rozłam w SDSM. Powstaje NSDP ⁴⁴ , na czele grupy rozłamowców stoi Tito Petkovski. Powodem rozłamu miała być nieefektywność polityki rządu Bučkovskiego.

⁴³ Демократска обнова на Македонија

⁴⁴ Нова социјалдемократска партија

17 grudnia	Rada Europejska przyznaje Macedonii status kandydata do UE.
------------	---

2006

16 kwietnia	Powstaje z PEI. ⁴⁵ Liderem parti zostaje Fijat Canovski.
5 lipca	Wybory parlamentarne. Wyniki: Dla lepszej Macedonii: VMRO-DPMNE - 38 mandatów; SPM - 3 mandaty; LPM - 2 mandaty; DS - 1 mandat; SRM- 1 mandat. Razem dla Macedonii: SDSM - 23 mandaty; LDP - 5 mandatów; DPT - 2 mandaty; OPR ⁴⁶ - 1 mandat; DPS - 1 mandat. Inne: DUI - 14 mandatów; PDP - 3 mandaty; DPA - 11 mandatów; VMRO-Narodna - 6 mandatów; NSDP - 7 mandatów; DOM - 1 mandat; PEI - 1 mandat.
14 lipca	Ljubčo Georgievski dostaje obywatelstwo bułgarskie. Wywołuje to liczne spekulacje na temat jego roli politycznej jaką odegrywał w kraju od 1991 roku.
27 sierpnia	Nikola Gruevski zostaje premierem. Zawiazuje koalicje z PDP. Na znak protestu deputowani z DUI opuszczają obrady.
5 listopada	Radmila Szekerinska zostaje nowym liderem SDSM.

2007

21 stycznia	Trybunał Karny dla byłej Jugosławii wyznaczył termin rozpoczęcia procesu za zbrodnie w wiosce Ljuboten. Oskarżeni byli Ljube Boskovski, były minister spraw wewnętrznych i Johan Tarculovski.
27 stycznia	DUI bojkotuje prace parlamentu jako argument podając nie wypełnianie zobowiązań z Ochrydy.
11 lutego	Jovan Manasievski zostaje nowym przewodniczącym LDP.
7 marca	Nikola Gruevski spotyka się z Alim Ahmetim.
25 maja	Gruevski zawiera porozumienie z Ahmetim. DUI kończy bojkot obrad parlamentu. Porozumienie zawierało 46 ustaw, którymi zajmie się parlament.
30 czerwca	Po dymisji Arbena Xaferiego z funkcji przewodniczącego DPA (oficjalnie powody zdrowotne) jego miejsce zajmuje Menduh Thaci.

⁴⁵ Партијата за европска иднина

⁴⁶ Обединета партија на Ромите

2008

22 stycznia	Sobranie przyjmuje ustawę lustracyjną, nakładając obowiązek lustracji na kandydatów na stanowiska państwowe.
15 lutego	Gruevski spotyka się z premierem Kosowa. Omawiana jest kwestia wspólnej granicy. Kilka dni później Gruevski zapowiedział, że Macedonia nie będzie się spieszyć z uznaniem niepodległości Kosowa.
12 marca	DPA opuszcza koalicję rządową. Powodem miało być niespełnienie żądań partii przez VMRO-DPMNE. Dzień później prezydent Crvenkovski wystąpił z apelem o podjęcie rozmów w celu przezwyciężenia kryzysu rządowego.
24 marca	DPA wraca do koalicji.
12 kwietnia	Sobranie przegłosowuje wniosek Aliego Ahmetiego o rozpisanie wcześniejszych wyborów.
12 maja	Ostrzelano samochód Aliego Ahmetiego. Dwa tygodnie później dokonano napadu na siedzibę DUI w Gostivarze.
30 maja	W Tetowie dochodzi do starć między zwolennikami DPA i DUI.
1 czerwca	Wybory parlamentarne. Wyniki: Koalicja Dla Lepszej Macedonii: VMRO-DPMNE - 53 mandaty; SPM - 3 mandaty; DS - 1; DOM - 1; DPTM - 1; DPSM - 1; OPRM - 1; VMRO-Makedonska - 1; SDAM ⁴⁷ - 1. Koalicja Słońce: SDSM -18; LDP -4; NSDP -3; LPM -1; NA ⁴⁸ -1. Inne: DUI - 18; DPA -11; PEI -1.
5 lipca	VMRO-DPMNE zawiązuje koalicję z DUI.
17 lipca	Wiceprzewodniczący SDSM, Zoran Zaev zostaje aresztowany pod zarzutem defraudacji pieniędzy publicznych.
26 sierpnia	Nikola Gruevski ponownie obejmuje urząd premiera.
28 sierpnia	Były minister spraw wewnętrznych Ljube Boskovski wraca do Macedonii. Witany jest w sposób entuzjastyczny. Johan Tarculovski 10 lipca został skazany na 10 lat więzienia.
10 października	Macedonia uznaje niepodległość Kosowa.
17 listopada	Macedonia składa pozew przeciwko Grecji w Międzynarodowym Trybunale Sprawiedliwości w Hadze.

2009

⁴⁷ Странка на Демократска Акција на Македонија

⁴⁸ Нова Алтернатива

6 stycznia	Z powodu sporu na osi Moskwa-Kijów przerwano dostawy gazu do Macedonii.
20-21 stycznia	W Strudze dochodzi do starć uczniów albańskich z macedońskimi. W konsekwencji od 10 lutego nauka w Strudze odbywa się w systemie zmianowym.
22 marca / 5 kwietnia	Wybory prezydenckie i samorządowe. George Ivanov (VMRO-DPMNE) zostaje prezydentem. Kontrkandydatem Ivanova był Ljubomir Freczkoski (SDSM), były minister spraw zagranicznych w rządzie Crvenkovskiego. W wyborach samorządowych również zwyciężają kandydaci VMRO-DPMNE i DUI.
6 kwietnia	Lider partii DA, Vasil Tupurkovski zostaje skazany na trzy lata więzienia za nadużycia finansowe.
3 maja	Protest Stowarzyszenia Dziennikarzy w Skopje przeciwko naciską ze strony polityków.
12 maja	Zaprzysiężenie George Ivanova. Dzień później Ivanov udaje się w z pierwszą oficjalną wizytę do Brukseli.
29 maja	Ljube Boskovski zakłada partię OM. ⁴⁹
10 lipca	Rekonstrukcja rządu.
24 października	Działacze VMRO-DPMNE składają do prokuratury wnioski o przeprowadzenie śledztwa w sprawie fałszerstw w spisie ludności z 2002 roku, gdzie miało dojść do zawyżenia liczebności Albańczyków.
11 grudnia	W związku z greckim vetem Rada UE nie rozpoczęła negocjacji akcesyjnych z Macedonią.

2010

25 stycznia	Ustawa lustracyjna wchodzi w życie.
--------------------	-------------------------------------

2011

⁴⁹ Обединети за Македонија

28 stycznia	Trzęsienie ziemi w Debarze.
28 stycznia	Partie opozycyjne: SDSM, NSDP i ND opuszczają obrady parlamentu.
10 lutego	W Brukseli powstaje nieformalna grupa wspierająca integrację europejską z Macedonią.
11 lutego	Bojówkarze albańscy dewastują cerkiew w Skopje (w części Kale).
23 lutego	Przewodniczący Państwowej Komisji Wyborczej, Aleksandar Novakovski podaje się do dymisji. 13 kwietnia jego miejsce zajmuje Boris Kondarko blisko związany z SDSM.
6 marca	Nikola Gruevski ponownie wybrany na przewodniczącego VMRO-DPMNE.
15 marca	Odwołano spis ludności.
27 marca	Powstaje partia NDP ⁵⁰ , a jej przywódcą zostaje Rufi Osmani, były burmistrz Gostivaru.
30 marca	Wyznaczono przedterminowe wybory parlamentarne na 5 czerwca.
15 maja	Wiec SDSM przed Radą Ministrów.
5 czerwca	Przedterminowe wybory parlamentarne. Wyniki: koalicja VMRO: VMRO-DPMNE - 47 mandatów; SPM - 3 mandaty; DS - 1 mandat; DOM - 1 mandat; SDAM - 1 mandat; DPTM - 1 mandat; DPSM - 1 mandat; VMRO-Makedonska - 1 mandat. Koalicja SDSM: SDSM - 29 mandatów; NSDP - 4 mandaty; PEI - 3 mandaty; LPM - 1 mandat; DNETM - 1 mandat; PCER - 1 mandat; SNSM - 1 mandat. Inni: DUI - 15 mandatów; DPA - 8 mandatów; NDP - 2 mandaty.
6 czerwca	Ljube Boskovski zatrzymany pod zarzutem nielegalnego finansowania kampanii wyborczej.
3 lipca	Kongres SDSM w Bitoli. Branko Crvenkovski wybrany na przewodniczącego partii.
29 lipca	Gruevski ponownie zostaje premierem.
5 grudnia	Międzynarodowy Trybunał w Hadze orzeka, że Grecja złamała prawo blokując uznanie państwa Macedońskiego pod obowiązującą nazwą.

2012

⁵⁰ Национална Демократска Преродба

1 stycznia	Umiera Kiro Gligorov.
30 stycznia	Nieznani sprawcy popdpalają cerkiew niedaleko Strugi.
28 lutego	W Gostivarze policjant zabija dwóch Albańczyków.
7 marca	W Skopje pobito 5 osób. Zajścia miały charakter etniczny.
9 marca	Fala protestów w Skopje o charakterze etnicznym.
12 kwietnia	Pod Skopje zamordowano 4 młodych mężczyzn. Po podaniu informacji, że ofiary były Macedończykami przez kraj przelała się fala antyalbańskich wystąpień.
4 maja	Protesty Albańczyków w Skopje (około 3 tysięcy).
11 maja	Protesty Albańczyków w Kumanovie, Tetovie, Gostivarze i Skopje.
30 września	Wiec SDSM w Bitoli.
29 grudnia	SDSM protestuje przed siedzibą VMRO-DPMNE w Skopje. Powodem wystąpień jest kryzys budżetowy.

2013

28 lutego	Rekonstrukcja rządu.
24 marca/ 7 kwietnia	Wybory lokalne. Wygrywa VMRO-DPMNE.
11 kwietnia	Johan Tarcuovski wraca do Macedonii.
29 maja	Rekonstrukcja rządu.
wrzesień	17 osób zostało zatrzymanych na podstawie podejrzeń o szpiegostwo na rzecz Grecji.

2014

13/27 kwietnia	Wybory prezydenckie. Ponownie zwycięża George Ivanov.
27 kwietnia	Przedterminowe wybory parlamentarne. Wyniki: Koalicja VMRO: VMRO-DPMNE - 52 mandaty; SPM - 3 mandaty; DS - 1 mandat; DOM - 1 mandat; SDAM - 1 mandat; DPTM - 1 mandat; DPSM - 1 mandat; SRM - 1 mandat. Koalicja SDSM: SDSM - 27 mandatów; NSDP - 3 mandaty; LDP - 3 mandaty; PDT - 1 mandat. Inne: DUI - 19 mandatów; DPA - 7 mandatów. NDP - 1 mandat.
27 kwietnia	SDSM uznaje wybory za sfałszowane i bojkotuje obrady parlamentu.
19 czerwca	Gruevski ponownie zostaje premierem. Tworzy koalicję z DUI.
17 listopada	Protesty studentów i uczniów przeciwko planowanej reformie edukacji zakładającej między innymi wprowadzenie egzaminów wstępnych na studia.
26 grudnia	Dalszy ciąg protestów, tym razem pod parlamentem w Skopje.

2015

21 stycznia	Ali Ahmeti ma poważny wypadek samochodowy.
5 lutego	W internecie pojawia się film na którym Zoran Zaev grozi ujawnieniem kompromitujących Gruevskego nagrań.
8 lutego	Zoran Zaev publikuje pierwsze kompromitujące dla Gruevskego i jego partii nagrania. Jak twierdzi opozycja w kraju pod rządami Gruevskego na podsłuchu miało być nawet 10% społeczeństwa. Zaev twierdzi, że nagrania dostarczył mu jeden z lojalnych wobec państwa pracowników służb.
10 lutego	Protesty studentów.
25 lutego	Publikacja kolejnych nagrań, w tym dziennikarzy będących na usługach partii rządzącej.
27 lutego	Publikacja rozmów uderzających bezpośrednio w Gruevskego.
10 marca	MSW informuje, że Zaev jest podejrzany o przyjęcie łapówki w wysokości 200 tysięcy euro.
17 marca	Protesty opozycji przed siedzibą państwowej telewizji.
1 kwietnia	Kolejne protesty przeciwko reformie edukacyjnej.
1 kwietnia	Zaev przesłuchiwany przez prokuratora w sprawie afery korupcyjnej.

4 kwietnia	Kongres VMRO-DPMNE w Tetowie.
15 kwietnia	Negocjacje między przedstawicielami VMRO-DPMNE i SDSM w Brukseli.
18 kwietnia	Kolejny kongres VMRO-DPMNE tym razem w Bitoli.
21 kwietnia	Grupa około 40 osób atakuje jeden z posterunków granicznych na granicy z Kosowem.
1 maja	Prokuratura przedstawia akt oskarżenia przeciwko Zoranovi Zaevovi.
3 maja	Gruevski ponownie wybrany na przewodniczącego VMRO-DPMNE.
4 maja	Wybuch przed siedzibą DUI w Malej Recznicy.
6 maja	Masowe protesty antyrządowe w Skopje po opublikowaniu kolejnych nagrań przez SDSM.
8 maja	Antyrządowe protesty w 9 miastach.
9-10 maja	Starcia macedońskiej policji z grupą uzbrojonych albańczyków w Kumanovie. Istnieją podejrzenia, że cała akcja została sprowokowana przez partie rządzącą w celu zastraszenia protestującego społeczeństwa. Kilka dni wcześniej dokonano rabunków broni na pobliskich komisariatach, która miała być wykorzystana przez Albańczyków przeciwko policji.
12 maja	Dymisja minister spraw wewnętrznych Gordany Jankulovskej. Jankulovska była jedną z głównych bohaterek afery taśmowej. Podległa jej policja miała stać za morderstwem młodego chłopaka w Skopje w 2011 roku.
13 maja	W internecie pojawią się nagranie na którym widać jak Zoran Zaev przyjmuje łapówkę.
13 maja	Po raz pierwszy swoją aktywność przejawia organizacja "Protestiram" której sympatycy domagają się dymisji Gruevskego.
14 maja	Spotkanie liderów największych partii w celu zwalczania politycznego kryzysu.
17 maja	Protest SDSM przed siedzibą rządu.
18 maja	Kolejne spotkanie liderów największych partii. Spotkanie ponownie nie przynosi efektów.
18 maja	Wiec prorządowy przed budynkiem parlamentu.
2 czerwca	Po mediacjach UE i USA liderzy największych partii podpisują porozumienie w Przino określające warunki zażegnania kryzysu. wśród nich znajduje się dymisja Gruevskego, powołanie rządu technicznego, oraz rozpisanie przedterminowych wyborów. W skład nowego rządu mają wejść przedstawiciele wszystkich partii. SDSM wraca do parlamentu.

2016

18 stycznia	Dymisja Nikoli Gruevskego. Nowym, technicznym premierem zostaje dotychczasowy sekretarz generalny VMRO-DPMNE, Emil Dimitrev.
6 kwietnia	SDSM zapowiada bojkot wyborów wyznaczonych na 5 czerwca. SDSM robi to już drugi raz, wcześniej doprowadził do przełożenia wyborów wyznaczonych na 24 kwietnia.
12 kwietnia	Prezydent Ivanov ogłasza amnestia dla wszystkich polityków. Rozpoczyna się nowa fala protestów antyrządowych nazywana “Kolorową rewolucją”.
25 maja	Macedoński trybunał konstytucyjny orzekł, że przedterminowe rozwiązanie parlamentu odbyło się w sposób bezprawny. Tym samym nakazał przełożenie wyborów wyznaczonych na 5 czerwca, czego z resztą domagała się część opozycji. Tego samego dnia wieczorem parlament odwołał wybory.
27 maja	Prezydent Ivanov cofa amnestie dla części działaczy.

Aneks 1. Premierzy i prezydenci Macedonii 1990-2016

1) Prezydenci Macedonii

Okres sprawowania urzędu	Imię i nazwisko	Uwagi	Zaplecze polityczne
27 stycznia 1991 - 19 listopada 1991	Kiro Gligorov	Prezydent przez trzy kadencje. Pierwszy raz wybrany w 1991 przez Sobranie. Potem ponownie w wyborach powszechnych w 1991 i 1995 roku.	oficjalnie bezpartyjny, jednak z oparciem w siłach postkomunistycznych, głównie SDSM.
15 grudnia 1999 - 26 lutego 2004	Boris Trajkovski	Zginął w katastrofie lotniczej.	VMRO-DPMNE
12 maja 2004 - 12 maja 2009	Branko Crvenkovski		SDSM
od 12 maja 2009	Gjorge Ivanov		VMRO-DPMNE

2) Premierzy Macedonii

Okres sprawowania urzędu	Imię i nazwisko	Uwagi	Zaplecze polityczne
27 stycznia 1991 - 17 sierpnia 1992	Nikola Kljusev		oficjalnie bezpartyjny
17 sierpnia 1992 - 30 listopada 1998	Branko Crvenkovski		SDSM
30 listopada 1998 - 1 listopada 2002	Ljubčo Georgievski		VMRO-DPMNE
1 listopada 2002 - 12 maja 2004	Branko Crvenkovski	zakończył urzędowanie wcześniej aby objąć funkcję prezydenta.	SDSM
12 maja 2004 - 2 czerwca 2004	Radmila Šekerinska	premier tymczasowy.	SDSM
2 czerwca 2004 - 18 listopada 2004	Hari Kostov		bezpartyjny, wspierany przez SDSM
18 listopada 2004 - 17 grudnia 2004	Radmila Šekerinska	premier tymczasowy.	SDSM

17 grudnia 2004 - 27 sierpnia 2006	Vlado Bučkovski		SDSM
27 sierpnia 2006 - 18 stycznia 2016	Nikola Gruevski	powoływany na stanowisko czterokrotnie w 2006, 2008, 2011, 2014. Podał się do dymisji na mocy porozumienia z opozycją, zawartego w Prżino w lipcu 2014 roku.	VMRO-DPMNE
18 stycznia 2016	Emil Dimitriev	powołany na stanowisko jako premier techniczny w oparciu o porozumienie z Prżino.	VMRO-DPMNE